

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI
1959 m.
sausio
6
ANTRADIENIS
Nr. 2(1752)
Kaina 15 kap.

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS CENTRO KOMITETUI IR LIETUVOS TSR MINISTRŲ TARYBAI

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba su dideliu pasitenkinimu pažymi, kad Lietuvos TSR žemės ūkio darbuotojai, organizuodami socialistinį lenktyniavimą už tai, kad būtų įgyvendinti istoriniai partijos ir vyriausybės nutarimai smarkiai pakelti žemės ūkio gamybą, pasiekė žymių laimėjimų, didindami gyvulininkystės produktų gamybą ir paruošas. Respublikos kolūkiai ir tarybiniai ūkiai per vienuolika 1958 metų mėnesių palyginti su atitinkamu 1957 metų laikotarpiu mėsos gamybą padidino 12 tūkstančių tonų, arba 21 procentu, tame tarpe kiaulienos gamybą padidino nuo 29 tūkstančių tonų iki 44 tūkstančių tonų, arba 49 procentais. Pieno pagaminta 409 tūkstančiai tonų, arba 19 procentų daugiau, negu iki tos pat datos 1957 metais. Mėsos ir pieno gamybos padidinimas įgalino žymiai viršyti valstybinį šių produktų supirkimo planą respublikoje. Iki 1958 m. gruodžio 20 d. visoje respublikoje parduota valstybei 113 tūkstančių

tonų mėsos, arba 126 procentai palyginti su metiniu planu, pieno parduota 539 tūkstančiai tonų, arba 117 procentų palyginti su nustatytu supirkimo planu. Respublikos kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose kartu padidėjo galvijų skaičius 12 procentų, jų tarpe karvių skaičius — 17 procentų.

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba karštai sveikina Lietuvos TSR kolūkiečius ir kolūkietes, tarybinių ūkių ir RTS darbininkus bei darbininkes, žemės ūkio specialistus, partinius, tarybinius, profsąjunginius ir komjaunimo darbuotojus bei visus darbo žmones su pasiektais laimėjimais ir reiškia įsitikinimą, kad respublikos žemės ūkio darbo žmonės, įkvėpti TSKP CK gruodžio Plenumo nutarimų, ateityje dar atkakliau dirbs, toliau vystydami kolūkių ir tarybinių ūkių visuomeninį ūkį ir smarkiai didindami mėsos, pieno ir kitų žemės ūkio produktų gamybą.

TSKP CENTRO KOMITETAS

TSRS MINISTRŲ TARYBA



Drg. N. Chruščiovo pranešimo „1959—1965 metų TSRS liaudies ūkio vystymo kontroliniai skaičiai“ tezėse numatyta, kad 1965 metais anglies gavyba padidės iki 596—609 milijonų tonų. Kartu su tuo ekonomiškiausių anglies rūšių gavyba rytiniuose rajonuose (be Uralo) padidės 42—45 proc. Anglies gavyba koksniui padidės 60—66 procentais ir sudarys 1965 metais 150—156 milijonus tonų. Bus toliau vystomi efektyviausi, atviras ir hidraulinis, anglies gavybos būdai.

(TASS).

TASS'o pranešimas apie kosminės raketos paleidimą Mėnulio link

1957—1958 metai pagarsėjo didžiuliais Tarybų Sąjungos laimėjimais raketų gamybos srityje. Paleidus tarybinius dirbtinius, žemės palydovus, buvo sukaupta reikalinga medžiaga kosminiams skridimams įgyvendinti ir kitoms Saulės sistemos planetoms pasiekti.

TSR Sąjungoje vykdomais mokslinio tyrimo ir bandymų bei konstravimo darbais buvo siekiama sukurti didelius ir sunkius dirbtinius žemės palydovus. Trečiasis tarybinis dirbtinis palydovas, kaip žinoma, svėrė 1.327 kilogramus.

1957 metų spalio 4 d. sėkmingai paleidžiant pirmąjį pasaulyje dirbtinį žemės palydovą ir vėliau paleidžiant sunkiusios tarybinius palydovus pagal Tarptautinių geofizikos metų programą, buvo gautas pirmasis kosminis greitis — 8 kilometrai per sekundę.

Toliau kūrybiškai dirbant tarybiniais mokslininkams, konstruktoriams, inžinieriams ir darbininkams, šiuo metu sukurta daugelio pakopų raketa, kurios paskutinė pakopa gali pasiekti antrąjį kosminį greitį — 11,2 kilometro per sekundę; šis greitis įgalina rengti tarpplanetinius skridimus.

1959 metų sausio 2 d. TSR Sąjungoje paleista kosminė raketa Mėnulio link. Dauge-

lio pakopų kosminė raketa pagal numatytą programą išėjo į skriejimo trajektoriją Mėnulio link. Parengtiniais duomenimis, paskutinė raketos pakopa gavo reikalingą antrąjį kosminį greitį. Skriedama toliau, raketa perskriejo rytinę Tarybų Sąjungos sieną, praskriejo viršum Havajų salų ir toliau skrieja viršum Ramiojo vandenyno, greitai toldama nuo žemės.

Sausio 3 d. 3 valandą 10 minučių Maskvos laiku kosminė raketa, skriedama Mėnulio link, praskriejo viršum Sumatros salos pietinės dalies, būdama nutolusi nuo žemės apie 110 tūkstančių kilometrų. Parengtiniais apskaičiavimais, kurie tikslinami tiesioginiais stebėjimais, 1959 metų sausio 4 d. apie 7 valandą kosminė raketa pasiekė Mėnulio rajoną.

Paskutinė kosminės raketos pakopa, sverianti 1.472 kilogramus be kuro, turi specialų konteinerį, kurio viduje yra matavimo aparatūra šiems moksliniams tyrimams:

- Mėnulio magnetinio lauko užtikimui;
- kosminių spindulių už žemės magnetinio lauko intensyvumo ir jo variacijų tyrimui;
- kosminio spinduliavimo fotonų registravimui;
- Mėnulio radioaktyvumo užtikimui;
- sunkiųjų kosminio spinduliavimo branduolių išsidėstymo tyrimui;
- tarpplanetinės medžiagos dujų komponento tyrimui;
- saules korpuskuliarinio spinduliavimo tyrimui;
- meteoritinių dalelių tyrimui.

Kosminės raketos paskutinės pakopos skriejimui stebėti joje įrengta:

- radijo siųstuvas, veikiantis dviem 19,997 ir 19,995 megaherco dažnumais 0,8 ir 1,6 sekundės ilgumo telegrafo signalais;
- radijo siųstuvas, dirbantis 19,993 megaherco dažnumo kintamo 0,5—0,9 sekundės ilgumo telegrafo signalais; juo persiunčiami mokslinių stebėjimų duomenys;
- radijo siųstuvas, veikiantis 183,6 megaherco dažnumu ir naudojamas skriejimo parametrų matuoti ir rybų Sąjungos Komunistų partijos XXI suvažiavimui.

Duomenis apie kosminės raketos skriejimą reguliariai pranešinės visos Tarybų Sąjungos radijo stotys. Debeselį nusivylimą.

Brigadininkas

Edvardas, kaip žinoma, per pusnynus, Edvardas lankė vakarinės mokyklos penktąją klasę. ...Paskiau tarnyba Tarybinės Armijos eilėse. Nauja aplinka, nauji draugai įnešė į gyvenimą kažką naujo, neįprasto, praplėtė jį. Čia jam artimesnė sąvoka pasidarė žodis „komjaunimas“. „Galiu aš nešioti komjaunuolio vardą, ar ne?“ — klausdavo jis save. „Galiu“, — išsklaidė jo abejones draugai. Kiekvienam suprantamas tas jausmas, kada jis pripildo širdį ir jauti, kad štai tuoj tuoj jis išsilies per kraštus. Nežinojo jaunas komjaunuolis ką ir pasakyti virpančia ranka imdamas mažytę raudoną knygutę.

...Ne mažiau jaudinosi Edvardas, kai kolūkio pirmininkas — komunistas Vozgelevičius pasiūlė vadovauti brigadai. Apsidžiaugė, bet kartu ir susimąstė. Džiugu, kai tarybinis pasitiki. Bet baugoka, kada pirmąkart tenka imtis taip atsakingo darbo. O svarbiausia — žmonės brigadoje suaugę, daug kuriems jis į anūkus tinka. Kaip su jais kalbėti, reikalauti?..

Deja, galvoti nebuvo kada. Pavasaris laužė ledus Avilio ežere, tirpo

lede, brūdėdamas per pusnynus, Edvardas lankė vakarinės mokyklos penktąją klasę. ...Paskiau tarnyba Tarybinės Armijos eilėse. Nauja aplinka, nauji draugai įnešė į gyvenimą kažką naujo, neįprasto, praplėtė jį. Čia jam artimesnė sąvoka pasidarė žodis „komjaunimas“. „Galiu aš nešioti komjaunuolio vardą, ar ne?“ — klausdavo jis save. „Galiu“, — išsklaidė jo abejones draugai. Kiekvienam suprantamas tas jausmas, kada jis pripildo širdį ir jauti, kad štai tuoj tuoj jis išsilies per kraštus. Nežinojo jaunas komjaunuolis ką ir pasakyti virpančia ranka imdamas mažytę raudoną knygutę.

...Ne mažiau jaudinosi Edvardas, kai kolūkio pirmininkas — komunistas Vozgelevičius pasiūlė vadovauti brigadai. Apsidžiaugė, bet kartu ir susimąstė. Džiugu, kai tarybinis pasitiki. Bet baugoka, kada pirmąkart tenka imtis taip atsakingo darbo. O svarbiausia — žmonės brigadoje suaugę, daug kuriems jis į anūkus tinka. Kaip su jais kalbėti, reikalauti?..

Deja, galvoti nebuvo kada. Pavasaris laužė ledus Avilio ežere, tirpo lede, brūdėdamas per pusnynus, Edvardas lankė vakarinės mokyklos penktąją klasę. ...Paskiau tarnyba Tarybinės Armijos eilėse. Nauja aplinka, nauji draugai įnešė į gyvenimą kažką naujo, neįprasto, praplėtė jį. Čia jam artimesnė sąvoka pasidarė žodis „komjaunimas“. „Galiu aš nešioti komjaunuolio vardą, ar ne?“ — klausdavo jis save. „Galiu“, — išsklaidė jo abejones draugai. Kiekvienam suprantamas tas jausmas, kada jis pripildo širdį ir jauti, kad štai tuoj tuoj jis išsilies per kraštus. Nežinojo jaunas komjaunuolis ką ir pasakyti virpančia ranka imdamas mažytę raudoną knygutę.

Deja, galvoti nebuvo kada. Pavasaris laužė ledus Avilio ežere, tirpo lede, brūdėdamas per pusnynus, Edvardas lankė vakarinės mokyklos penktąją klasę. ...Paskiau tarnyba Tarybinės Armijos eilėse. Nauja aplinka, nauji draugai įnešė į gyvenimą kažką naujo, neįprasto, praplėtė jį. Čia jam artimesnė sąvoka pasidarė žodis „komjaunimas“. „Galiu aš nešioti komjaunuolio vardą, ar ne?“ — klausdavo jis save. „Galiu“, — išsklaidė jo abejones draugai. Kiekvienam suprantamas tas jausmas, kada jis pripildo širdį ir jauti, kad štai tuoj tuoj jis išsilies per kraštus. Nežinojo jaunas komjaunuolis ką ir pasakyti virpančia ranka imdamas mažytę raudoną knygutę.

Dirbtinę kometa galima stebėti ir fotografuoti optikos priemonėmis su šviesos filtrais, išskiriančiais spektrinę natrio liniją.

Dirbtinė kometa buvo sudaryta sausio 3 d. apie 3 valandą 57 minutes Maskvos laiku ir buvo matoma apie 2—5 minutes Mergelės žvaigždyne, maždaug Jaučiaganio alfos, Mergelės alfos ir Svarstyklių alfos žvaigždžių sudaryto trikampio centre.

Kosminė raketa nešasi vimpelą su Tarybų Sąjungos herbu ir užrašu: „Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjunga. 1959 metai, sausis“.

Bendras mokslinės ir matavimo aparatūros kartu su maitinimo šaltiniais ir konteineriu svoris — 361,3 kilogramo.

Mokslinės matavimo stotys, esančios įvairiuose Tarybų Sąjungos rajonuose, stebi pirmąjį tarpplanetinį skridimą. Trajektorijos elementai nustatomi elektroninėmis skaičiavimo mašinomis pagal matavimų duomenis, automatiškai gaunamus koordinavimo-skaičiavimo centre.

Apibendrinus matavimų rezultatus, bus gauti duomenys apie kosminės raketos skridimą ir nustatyti tie tarpplanetinės erdvės ruožai, kuriuose atliekami moksliniai stebėjimai.

Kuriamasis visos tarybinės liaudies darbas, kuriuo siekiama išspręsti svarbiausias socialistinės visuomenės vystymosi problemas visos pažangiosios žmonijos istorijoje, sėkmingai tarpplanetinį skridimą.

Tarybinės kosminės raketos paleidimas dar kartą rodo aukštą tėvyninės raketų gamybos išsivystymo lygį ir vėl demonstruoja visam pasauliui jėgų priešakinio tarybinio mokslo ir technikos laimėjimą.

Didžiausios Visatos paslaptys bus dar labiau prieinama žmogui, kuris netrukus pats galės pasiekti kitų planetų paviršių.

Mokslinio tyrimo institutų, konstruktorių biurų, gamyklų ir bandymų organizacijų kolektyvai sukūrė naują raketą tarpplanetiniam susisiekimui, skiria šį paleidimą Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XXI suvažiavimui.

Duomenis apie kosminės raketos skriejimą reguliariai pranešinės visos Tarybų Sąjungos radijo stotys.

Debeselį nusivylimą. ...Ilgai negėsta brigadininko troboje žiburys. Vakaraus Edvardas sėdi prie knygo. Jis mokosi savarankiškai, niekuomet nepraleidžia ratelio ekonomikai nagrinėti užsiėmimų.

Reikia prie viso pasakyto pridurti, kad Edvardas ne tik brigados, bet ir savo šeimos galva. Neseniai jis vedė.

...Naujieji metai... Tegų jie brigadininkui komjaunuoliui bus dar sėkmingesni. dosnesni.

V. Raubiška „Tarybinio artojo“ kolūkis.

Tai padaryta po TSKP XX suvažiavimo

*Džiugūs pasikeitimai mūsų gyvenime — įrodymas
KAIP PARTIJA RŪPINASI LIAUDIES GEROVE*

Vienoje šeimoje

Po TSKP XX suvažiavimo partijos ir vyriausybės įvykdytų svarbiausių priemonių, skirtų liaudies gerovei pakelti, tarpe buvo ir privalomo žemės ūkio produktų pristatymo iš kolūkiečių ūkių panaikinimas.

Kolūkiečių Radzevičių šeima, be abejo, jaučia, kokią naudą davė valstiečiams pieno, mėsos bei kitų žemės ūkio produktų privalomo pristatymo valstybei panaikinimas. Gausios šeimos narys Stasė Radzevičienė, be abejo, tiksliai pasakytų, kiek dabar padidėjo jų šeimos biudžetas, pagerėjo jų maitinimasis.

Gyvenimas gerėja. Ir ne tik dėl to, kad panaikinti mokesčiai. Tai — eilinio partijos ir vyriausybės rūpinimosi liaudies gerove išdava. Gi tas rūpinimasis vyksta nuolat. Jo šiluma neaplenkė ir Radzevičių vienišiemis.

Vargingas valstietis Juozas Radzevičius visą gyvenimą svajojo apie geresnę dalią. Tačiau vaikų, vis daugėjo, o žemės sklypas nepadidėjo. Taip ir vargo šeima, pusbadžiu gyvenama iš trijų hektarų.

Atkurus Tarybų valdžią, žemdirbys atitiesė nugarą. Gyvenimas nuėjo nauja vaga. Radzevičiai vieni iš pirmųjų įstojo į kolūkių. Tačiau dar kartą juos aplankė nelaimė. 1952 metais mirė Juozas. Našlė Stasė, apžvelgusi savo aštuonius vaikus, nusiminė: pražūsime, kaip gi dabar prasimaitinti? Tiesa, tuo metu kolūkių reikalai klostėsi nekaip. Buvo kuo susirūpinti. Tačiau praėjo tie laikai, kai niekam nerūpėjo svetima nelaimė. Kolūkiui padedant Stasė pakėlė vargus. O štai ir vaikai paūgėjo, patys pradėjo užsidirbti duoną.

Dabar keturi šeimos nariai dirba kolūkyje. Juozas — traktorinės brigados apskaitininkas. Vėlova — priekabinėtojas. Jadvyga ir dzevičiūtė pagarsėjusi ne tik mūsų rajone, o ir už jo ribų. Ji yra vyriausybės apdovanojama. Štai ką pasiekė buvusio biednioko vaikai.

Tai, ką uždirba keturi darbingi šeimos nariai, užtenka ir likusiems trimis vaikams, lankantiems mokyklą. Metai iš metų šeima tampa labiau pasiturinčia. 1957 metais Radzevičiai gavo už darbadienius 6 tonas grūdų ir daugiau kaip 7 tūkstančius rublių pinigais. 1958 metais uždirbta 6 tonos grūdų ir 10 tūkstančių rublių pinigais.

Tai, apie ką tėvas kadaise tik svajojo, vaikams tapo įgyvendinama. Radzevičiai įsigyja laikrodžius, dviračius, baldus, gerus drabužius. Vienu žodžiu, nepalyginsi dabartinio jų gyvenimo su praeitimi. Gyvena neblogai.

Tačiau kiekvienas nori gyventi dar turtingiau, dar kulturingiau. Ir tas visiškai suprantama. Partija ir vyriausybė nuolat rūpinasi liaudies interesais.

1958 metai nuėjo į praeitį. Tačiau jie pra-gyventi ne veltui. Pradėti 1959 metai žada naujus džiaugsmus. Greit įvyks XXI partijos suvažiavimas, kuris, kaip ir ankstyvesnis — XX-asis, atneš daug gero tolesniame paprastųjų žmonių, tokių kaip Radzevičių, gyvenime.

G. Zimariovas

partijos rajono komiteto instruktorius

Štai jie, pasikeitimai!

Vincas Vaikutis sugrįžo iš darbo anksčiau, kaip visada. Net neprakalbinęs vaikų, netaręs nė žodžio žmonai, jis nušlubavo tiesiai prie lovos.

— Kas tau, Vincai? — susirūpinusi paklausė žmona. — Susirgai?

Vyras tylėjo. Gulėjo jis aukštelninkas, padėjęs rankas po galva, įbedęs akis į lubas.

— Žinai ką, Jadvyga? — pagaliau prabilo Vaikutis, atsisėdamas ant lovos krašto. — Sveikata toliau dirbti neleidžia. Koks iš manęs darbininkas, jei vis gulinėju. Va, galvoju, matyt, teks į pensiją išeiti. Nors dar norėtusi padirbėti.

— Seniai reikėjo, — pritarė žmona. — Užteks mums pragyvenimui.

Taip ir nutarė.

Pensiją, kurią Vaikutis gaudavo, neviršijo trijų šimtų rublių. Palyginti, nedaug gaudavo ir žmona, dirbanti valytoja. O šeima nemaža. Be tėvų dukterys Virgilija ir Danutė — moksleivės, mažasis sūnus Poviliukas. Kiekvienas nori ir skaniau pavalgyti, ir daugiau apsirengti. Bet, nežiūrint kuklių šeimos pajamų, gyventi galima buvo. Juk buržuazinės valdžios Lietuvoje laikais darbingumo netekęs žmogus pasilikdavo visiškai be cento kišenėje.

Laikas bėgo. Buvo priimtas Įstatymas dėl pensijų padidinimo. Įstatymo įgyvendinimas buvo žymus įvykis ir pensininko Vaikučio gyvenime.

...Grįžo Vincas į namus, gavęs pirmą žymiai padidintą pensiją, linksmas ir patenkintas.

— Imk, štai, moč, šį kartą net penkis šimtus parsinešiau, — pasigyrė jis betriūsančiai apie krosnį žmonai.

Jadvyga net rankomis suplojo.

— Didelis ačiū tiems, kurie mumis rūpinasi.

Po kiek laiko ir pati Jadvyga pranešė džiugią naujieną: ir man padidino darbo užmokestį. Dabar visiems, kurių atga buvo mažesnė negu trys šimtai rublių, pakėlė ją.

Prie susijaudinusių tėvų pribėgo jaunosioji dukrelė Danutė. Ji vaikiškai pasidomėjo:

— O man batukus pirkisit? Seni jau mano...

— Žinoma, dukrele, ir paltuką naują, — paglostė dukters galvą tėvas. — Dabar mes galėsime dažniau nupirkti tai, ko jums reikia.

Tokiu būdu, įgyvendinus puikius vyriausybės nutarimus, pasikeitė pensininko. Didžiojo mas. Nebesulyginsi su ankstyvesniais metais nei paruošto pietums ar vakarienei stalo, jauku liko kambariuose. Gerai aprengtos vaikšto į mokyklą augančios dukrelės.

A. Būga

Zarasai, Malūno gatvė

Kuklios darbuotojos džiaugsmas

Nelengvas yra valytojų darbas. Sios kuklios darbuotojos diena iš dienos triūšia mokyklose, įstaigose atlikdamos, iš esmės, kilnias pareigas. Daugelis šių, kaip jas priimta vadinti, technikinių darbuotojų dirba savo nežymiuose postuose dešimtis metų, nusipelnydamos visų pagarbą.

Permainos, įvykusios po partijos XX suvažiavimo, konkrečiai pasireiškė ir šios kategorijos darbuotojų gyvenime. Juos betarpiškai palietė nutarimas apie atlyginimo padidinimą mažai apmokamų kategorijų tarnautojams. Kaip žinoma, anksčiau valytojų darbas buvo atlyginamas, palyginti, žemai.

Apie permainas savo gyvenime papasakojo viena iš paprastųjų rajono darbuotojų, rajono vykdomojo komiteto socialinio aprūpinimo skyriaus valytoja Marija Ruseckaja.

— Anksčiau gaudavau 200 rublių per mėnesį. Kiekvienam aišku, kad gaunant tokį nedidelį atlyginimą tekdavo pakęsti nemažus sunkumus. Labai apsidžiaugiau, kai mums buvo padidintas atlyginimas. Žinoma, sakyti, kad dabar jau nėra sunkumų, negalima, tačiau dabar jau lengviau gyventi. Be to, žinau, kad ateityje įvyks dar didesni pagerėjimai.

Padidėjus darbo atlyginimui galima daugiau įsigyti namų apyvokos reikmenų, nuo ko anksčiau dažniausiai tekdavo atsisakyti. Dabar Marijos Ruseckajos bute kartas nuo karto pasirodo nauji pirkiniai, kas anksčiau būdavo reiki, tapo galimu nusipirkti geresnius drabužius ir avalynę.

Nutarimas apie darbo atlyginimo padidinimą mažai apmokamiems darbuotojams įkvėpė paprastiesiems darbo žmonėms įsitikinimą, kad jų darbas vertinamas, kad jų interesai yra suprantami ir brangūs partijai ir vyriausybei, besirūpinančioms liaudies gerove.

A. Vaikutis

Dvi valandos

Šeštadienis. 3 valandą dienos judėjimas miesto gatvėse pagyvėja. Darbo žmonės — Zarasų pramonės įmonių darbininkai, tarnautojai grįžta iš darbo namo. Darbo diena baigta, baigta dviem valandomis anksčiau, negu paprastai. Nuo to laiko, kai po partijos XX suvažiavimo 1956 m. kovo mėnesį buvo priimtas nutarimas sutrumpinti priešišėigines darbo dienas, tai tapo įprastu reiškiniu.

...Erikas Bezujevskis sustabdė tekinimo stakles ir pradėjo daryti aplinkui tvarką. Šalia jo tvarkė savo darbo vietas cecho draugai — vietinės ūkio valdybos mechaninės dirbtuvės metalistai.

Po darbo dienos galima pagalvoti ir apie tai, kaip praleisti vakarą. Laisvo laiko yra nemažai. Vadinasi, galima paskaityti sužavėjusį jauną darbininką Aleksiejaus Tolstojaus romaną. Miesto kinoteatre demonstruojamas naujas kinofilmas. Reikia ir jo pasižiūrėti. O paskui nueiti į šokius. Vienu žodžiu, ne taip jau blogai ir neturiningai atrodo šeštadienio poilsio programa.

Daug naudingo davė Erikui šios dvi valandos. Šeštadienio metu šią dviejų valandų sąskaita jis skyrė daugiau laiko mėgstamam dviračio sportui. Reguliarios treniruotės padėjo žymiai patobulinti dviratininko meistriškumą.

Dešimtys knygų perskaityta per metus tik esant sutrumpintai priešišėiginei darbo dienai, pamatyta dešimtys naujų kinofilmų.

Jaunas gamybininkas aiškiai supranta partijos ir vyriausybės rūpinimosi darbo žmonių poreikiais reikšmę. Atsakydamas į tai, jis siekia nuolat viršyti gamybinės užduoties gaminant puikios kokybės produkciją.

A. Surikovas

Azerbaidžano TSR.

Sumaišęs sieros rūgšties bei naftos perdirbimo gaminių atliekas — piritu degeną bei varotą sieros rūgštį, respublikos Mokslų akademijos narys - korespondentas Džebrailas Guseinovas gavo naują kompleksinės mikrotrašos rūšį.

Dirvotyros ir agrochemijos institute, kur dirba mokslininkas, apibendrinti bandomojo darbo taikant šias trašas įvairiose respublikos dirvotiesio zonos, rezultatai. Patręšus dirvą nauja kompleksine mikrotraša, po 15—30 kg vienam hektarui, pomidorų derlius padidėjo daugiau kaip 70 cnt iš hektaro, kopūstų — 43 cnt, baklažanų — 51 cnt, o medvilnės — 4,2 cnt palyginti su paprastais pasėliais.

Nuotraukoje: žemės ūkio mokslų daktaras, Azerbaidžano TSR Mokslų akademijos narys - korespondentas profesorius Džebrailas Guseinovas ir laborantė Sakina Guseinova laboratorijoje.



B. Kapluno ir G. Močelkio nuotr. (TASS).

VISASAJUNGINIAM GYVENTOJŲ SURASŲMUI ARTEJANT

IKI SAUSIO 15-OSIOS LIKO 9 DIENOS

Surašymo reikalas — ne žinybinis reikalas, o respublikos reikalas, visų tarybinių įstaigų reikalas, — rašė V. Leninas, ruošiantis gyventojų surašymui 1920 metais. Šie žodžiai nėra nustoję savo reikšmės ir dabar.

Iki visasajunginio 1959 m. gyventojų surašymo liko nedaug laiko. Šiam dideliame darbe atlikti prie rajono vykdomojo komiteto bei prie apylinkių tarybų yra sudarytos komisijos gyventojų surašymui remti. Daugelis šių komisijų darbą pradėjo, jų nariai pasiskirstė pareigomis, palaiko tamprų ryši su agitatoriais, vykdo masinį aiškinamąjį darbą gyventojų tarpe. Ryšium su tuo, kad surašymas pas mus vykdomas visos liaudies interesais, kiekvienas pilietis turi būti paruoštas ne tik teisingai ir pilnai atsakyti į surašymo lapo klausimus, bet ir visokeriopai — surašinėtojams ir instruktoriams — kontrolieriams sėkmingai dirbti.

Tuo tikslu mūsų rajone baigiama patikslinti miesto ir kaimo gyvenviečių sąrašus, sutvarkyta miesto namų numeracija, sudaryti nauji gyvenviečių žemėlapiai. Remiantis sudarytais žemėlapiais, planais ir sąrašais rajone atliktas surašymo rajonavimas, tai yra miesto ir kaimo teritorija suskirstyta į instruktorines bei surašymo apylinkes. Instruktorinėms apylinkėms parinkamos patalpos. Šiomis dienomis per spaudą bus praneštas instruktorinių apylinkių sąrašas. 1959 m. sausio 10—14 dienomis surašinėtojai aplankys visus apylinkių gyventojus. Jie prieš pat surašymą įspės gyventojus apie būsimąjį surašymą, išaiškins jo vykdymo tvarką.

Į surašymo darbą rajone pritrauktas skaitlingas mokytojų kolektyvas, tarybinių įstaigų, ūkinių organizacijų darbuotojai, partinių, profsajunginių, komjaunimo organizacijų atstovai.



ДОЛГ КАЖДОГО ГРАЖДАНИНА ПРОЙТИ ПЕРЕПИСЬ И ДАТЬ ПРАВИЛЬНЫЕ ОТВЕТЫ НА ВСЕ ВОПРОСЫ ПЕРЕПИСНОГО ЛИСТА

Rajone yra apmokyta 75 surašinėtojai, instruktoriai — kontrolieriai. Kiekvienas surašinėtojas per 8 dienas turės surašyti kaimo vietovėje vidutiniškai 480 žmonių, o mieste — 640 žmonių. Paruošiamiesiems darbams ir surašymui atlikti surašinėtojams skiriama mieste — 17 darbo dienų, kaimo vietovėje — 19 dienų, instruktoriams — kontrolieriams: mieste — 29, o kaime — 31 diena. Visi

surašymo darbuotojai nurodytam laikui atleisti nuo nuolatinio darbo, paliekant vidutinį atlyginimą jų pagrindinėje darbovietėje, ir, be to, jiems bus išmokėtas papildomas vienkartinis atlyginimas.

Surašymo dalyvių atsakomybė nepaprastai didelė. Nuo surašymo darbuotojų — surašinėtojų, instruktorių — kontrolierių pasiruošimo ir sąžiningumo priklauso atsakymų į surašymo lapo klausimus tikslumas bei teisingumas ir tuo pačiu gyventojų skaičiaus ir sudėties apskaitos teisingumas.

Būsiniojo surašymo sėkmingumas žymia dalimi priklausys nuo to, kiek mūsų gyventojai bus supratę politinę ir ūkinę šios priemonės reikšmę.

Visų partinių, tarybinių, profsajunginių, komjaunimo ir visuomeninių organizacijų uždavinys yra aktyviausiai dalyvauti ruošiantis surašymui ir jį vykdyti.

R. Abramavičius

rajono gyventojų surašymo skyriaus vedėjas

Priešakinį glubokojėčlių patyrimą — mūsų kolūkiams

27 cnt

grūdų iš hektaro

Mūsų artelės žemdirbiai nuolat rūpinasi žemės ūkio kultūrų derlingumo padidimu. Tai duoda teigiamus rezultatus. Praėjusiais metais surinkta vidutiniškai po 24 cnt grūdų iš hektaro. Mūsų laukininkystės brigada išaugino dar geresni derlius, 85 ha plote surinkta vidutiniškai po 27 cnt grūdų iš hektaro. Gautas nepaprastas miežių derlius, 22 hektarų masyje išauginta po 228 pūdų grūdų iš kiekvieno hektaro.

Gausus ir pastovus grūdinių kultūrų derlius — agrotechninių priemonių komplekso griebto vykdymo rezultatas. Mūsų brigados dirvos niekuo nesiskiria nuo kaimyninių brigadų dirvų. Jos irgi jaurinės, smėlėtos, vietomis pasi- taiko priemolis. Prieš trejus metus vidutinis grūdinių kultūrų derlingumas neviršijo 11 cnt, o dabar šis rodiklis padidėjo daugiau kaip du kartus.

Kas užtikrino sėkmę? Visų pirma gausus dirvos tręšimas vietinėmis bei mineralinėmis trąšomis. Kiekvienam hektarui kaupiamųjų kultūrų panaudojame 30—40 tonų durpių-mėšlo kompostu, o miežiams — po 20 tonų. Be to, visus pašėlius papildomai tręšiam mineralinėmis trąšomis. Žiemkenčių papildomam tręšimui panaudojame granuliuotą superfosfatą. Rudenį šias trąšas įterpiame kartu su sėkla po 2 cnt vienam hektarui. Vėliau tiek pat šios trąšos išbarstome rankiniu būdu. Praeitą rudenį pirmą kartą panaudojome tokį tręšimo būdą. Ateitis parodys šio tręšimo būdo

efektingumą. Tačiau jau iš želmenų matyt, kad bus gausus derlius.

Pavasarij kiekvienam žiemkenčių hektarui papildomai tręšti panaudojame po 2 cnt superfosfato, o vėliau po 1,5 cnt amonio salietros.

Neužimtų pūdymų brigadoje mažai. Pūdymuose sėjame pašarines kultūras. Pavyzdžiui, 1958 metais pūdyme buvo pasėta 15 ha žirnių-avių mišinio ir 5 ha saldaus lubino. Rugsėjo pradžioje nuėmė šias kultūras ir suarę lauką, prieš arimą patręšėme durpių — mėšlo kompostu. skaičiuojant po 25—30 tonų vienam hektarui, priklausomai nuo dirvos derlingumo. Ariame 20 cm gyliu. Sėją paprastai pradėdame rugsėjo viduryje.

Miežių auginimo agrotechnika kiek kitokia. Šią kultūrą sėjame bulvienose, gausiai patręšę durpių-mėšlo kompostu — po 30 tonų vienam hektarui. Rudenį lauką perariame. Pavasarį atliekame dirvos lėkščiavimą dviem eilėmis. Patręšiam kompostu po 20 tonų vienam hektarui. Vieną savaitę prieš sėją apariame trąšas. Sėjame miežius eiliniu būdu, sunaudojant po 2 cnt sėklų vienam hektarui. Prieš sėją išberiam po 1 cnt superfosfato, o miežiams sudygus — po 1 cnt amonio salietros. Sėjant stengiamės gerai įterpti sėklas. Grūdai pasilikus paviršiuje esant giedrai jis nesudygs. Daigai būna nevienodi, o kartu ir javai pribirsta ne vienu laiku. Grūdus įterpiame 5—6 cm gyliu. Vasarą, esant reikalui, ravime juos. Visa tai ir užtikrina gausius ir pastovius derlius.

Pranešimas

apie kilmą ir vasarinių kultūrų sėklos supylimą rajono kolūkiuose 1958 m. gruodžio 31 d.

№	Kolūkių pavadinimas	Plano vykdymas proc.		
		Iškulta grūdinių ir ankštinių	Supilta sėklų Grūdinių ir ankštinių	Linų
1.	„Zemdirbio“	100,0	100,0	—
2.	„Tarybinio artojo“	100,0	100,0	60,0
3.	P. Cvirko vardo	97,4	100,0	75,0
4.	„Raudonojo spalio“	97,1	90,0	—
5.	„Pirmūno“	95,8	68,0	72,7
6.	„Bolševiko“	92,5	100,0	—
7.	„Lenino atminimo“	92,1	100,0	—
8.	„Stelmuzės“	88,7	100,0	—
9.	Stalino vardo	79,0	100,0	100,0
10.	Zdanovo vardo	78,9	100,0	—
11.	Capajevio vardo	78,2	100,0	71,4
12.	Kalinino vardo	76,9	78,3	10,0
13.	„Už taiką“	75,9	83,3	—
14.	„Naujo gyvenimo“	71,1	100,0	—
15.	Mičurino vardo	69,0	38,5	—
16.	„Pažangos“	68,6	100,0	—
17.	„Aušros“	67,5	88,5	22,2
18.	J. Zemaitės vardo	65,7	47,7	—
19.	Puškinio vardo	62,3	100,0	100,0
20.	„Garbingo darbo“	61,5	100,0	—
21.	„Tarybu Lietuvos“	58,5	100,0	22,2
22.	M. Melnikaitės vardo	50,7	74,6	54,5

CSV inspektorius Zarasų rajonui

Mes jau seniai atsikėmė nuo arimo pavasarį. Rudenį, nuvalius derlių, ariame visus laukus.

Siais metais tikimės surinkti iš kiekvieno pašėlių hektaro po 27,5 cnt grūdų. Dabar sparčiai ruošiamės sėjai. Valome sėklas, vežame vietines trąšas. Jų jau išvežta 300 tonų. Per žiemą išvešime į laukus 2100 tonų mėšlo ir durpių.

Dirbsime taip, kad ištesėtume savo žodį — iškovoti teisę vadintis komunistinio darbo brigada.

M. Orechovas

„17 sentiabria“ kolūkio III laukininkystės brigados brigadininkas (iš BTRG Glubokojės rajono laikraščio „Sciag kamunizma“).

Iš redakcijos poste

Visas derlius — aruoduose

Prieš pat Naujuosius metus „Lenino atminimo“ kolūkio pirmoji laukininkystės brigada baigė kulti derlius. Iš 164,3 ha ploto prikulta 164,3 tonos grūdų. Vidutiniškai po 9,3 cnt iš kiekvieno hektaro. Geriausių užderėjo žemėniai kviečiai: jų gauta po 16,4 cnt iš hektaro. Žirnių gauta po 9,7 cnt, miežių — po 10,3 cnt.

V. Tuzikas kolūkio sąskaitininkas

Skylėtame klojime...

Stalino vardo kolūkio antroje laukininkystės brigadoje (brigadininkas drg. Marcinkevičius) prasidėjus žiemojimui arkliai dėl patalpų stokos buvo pastatyti į klojimą. Jeigu šios patalpos iš anksto būtų buvę apšildytos, arkliams čia, žinoma, galėtų perziemoti. Bet to nebuvo padaryta ir dabar pro klojimo skylėtas sienas, duris švilpauja skersvėjai. Kol iki šiol dar nebuvo stiprių šalčių, gyvuliai jautėsi pakentami, bet kaip jie pasijus paspaudus šalčiui?

J. Jezerskaitė

NAUJŲJŲ METŲ SUTIKIMAS RAJONE

Imbradas

Gruodžio 31-osios d. 20 valandą plačiai atsivėrė Imbrado kultūros namų durys vietos ir apylinkinių kolūkių kolūkiečiams, tarnautojams. Jus sutiko saviveiklininkai su vietos jaunimui pažįstamu bajanistu — „Bolševiko“ kolūkio kolūkiečiu drg. Stunžėnu priešaky. Gražiai ir skoningai papuoštos patalpos. Scenos gilumoje stovi papuošta Naujametinė eglutė, kuria saugo senis Saltis.

Prasideda pasilinksminimas. Masinius šokių pakeičia atskiri naujametinės programos numeriai. Duetu išpildo dainėles mokytojos Denapienė su Kušliene, tarnautojos Svilpaitė su Sakalyte.

Pasirodo laiškiniukas su pirmosiomis naujametinėmis telegramomis — linkėjimais, kurios sukelia daug nuširdaus juoko. Visą vakarą ir jaunų, ir senų veiduose spindi linksma šypsena.

Artėja 24 valanda. Į sceną išeina mokytoja Denapienė. Jos rankose — gana ilgas popieriaus lapas, išmargintas naujametinėmis linkėjimais, kupletais. Lauke nuaidi dvivamzdžių šūviai.

— Su Naujais metais,

su nauja laime! — tik ir girdėti šie žodžiai šalėje.

Kultūros namų direktorius drg. Denapas kviečia susirinkusius prie „Laimės šulinio“. Greitai išplatunami visi loterijos bilietai, nes kiekvienas nori išbandyti savo laimę naujaisiais metais. Ir nė vienas nenusivilia, visi išlošia.

Linksmiai ir įdomiai sutiko imbradičiai Naujuosius metus. Iki 3 val. ryto skambėjo muzika, dainos.

A. Saltytė

Kapūstynė

Linksmiai sutiko Naujuosius metus Capajevio vardo žemės ūkio artelės kolūkiečiai. Jau iš pat gruodžio 31-osios vakaro kolūkio klube skambėjo dainos, liejosi muzikos garsai. Linksmiai ne tik jaunimas, bet ir pagyvenę kolūkiečiai. Daugelis šio vakaro dalyvių buvo su kaukėmis. Čia galima buvo pamatyti kaukes: „Tautos balandis“, „Kauno HES“ ir kitas. Pirmoji premija atiteko kaukei „Kauno HES“.

Masinis pasilinksminimas truko iki vėlyvos nakties.

O. Eglinytė

